

Náš Beseda

Pod tímto obilným otiskemma všechny dopisy slusného obsahu. Musí však být prosty všeho obchodního oznamování, jakož i osobních narážek a vždy svým jménem podepsány. Aby se předešlo možným nedorozuměním, musí dopisy být zřetelně a hlavně pouze na jedné stránce každého listu psány. Jinak zodpovědnost za správné otisknutí na sebe uobíráme; závod vřábce za dopisy není zodpovědný.

DOPIŠ OD VOJINA.

Yankton, So. Dak., 8. srpna '17. Čtená redakce! Přijímáte ode mne pozdrav z vojny. Doposud jsme ještě v Yanktonu a kdy pojedeme napřed, to nevím, neboť něco podobného vojnově se nebuděví. Čtenáři nám jde výborně. Lépe než bychom zde rozoznali. Není práce přes, sokolství, jak dřívěk v práci a umí něco učiti se, sokolství, tak mi vojné snadnější vše chápá. Čtenáři se též v koupání zájímají, na které pak úroveň a hodinky a též házíme bombu, ovšem na místo bomb jsou to jen kameny. Měli jsme již několikrát v polí manévry a jak tuž je vidět, připravujeme se na tohu Němce dobře. Minulý týden odcházel se zde pohřeb jednoho vojína od naší setuhy kterého vlak přešel. Byl to smutný pohřeb, celý setuhou ho vyprovodili do hrobu. Kolem rakve šlo několik vojínů, jako čestná stráž a pak nad hrobem na počest soudu družba byla vystavena dvě svíce z mýdla. Zesnulý byl mladý a hodný voják. No, já myslím, že zatím dopis budu končit a až podruhé napíši více. Bude-li Vám možno, tak mi zasílejte Pokrok, jest nás zde 11 Čechů, tak abychom si mohli něco přečíst. Tak přijímáte je-li to možno, pozdrav a zůstávám Váš dobrosobník Anton Čadek.

Ca. M. H. S. D. H.

ESPANOLA, FLA., 1. srpna 1917. Čtená redakce! Příloze mi zasílám vám \$2.00 jako předplacení na "Pokrok" a \$1.00 na "Česko-Amer. Vzdělání". V příloze dále můžete zdat ve Floridě trochu peněz, teplotně ukazují 90, někdy až 94 stupně nad nulou a velmi zřídka vystoupá na 100 stupňů. Za to ale není jsou chladnější a někdy za noční doby nedostávají se za 60, tak že se to celkem velmi příjemně spí. Všecky pozdravuje

Jos. V. Kudrna. Čtenáři, bude nás těšit a o veselí naše vřábce zvláště, když se sem začnete nám k otisknutí dopisů a sdělení, jako pomůcky tam a vás patří.

TAMA, IOWA, 6. srpna 1917. Čtená redakce "Pokrok"! V dopise sděluji přibližnou populaci, žijící na \$100, z které tvoří obnos 32.00 podřízte jako předplacení na "Pokrok" a \$100 věnuji ve prospěch Českého Národního Společnosti. Konec jsem Slovák a ve Spoj. Státech bydlím od roku 1889, zde jsem si doposud k slavnosti jenom, přes to ale často vzpomínám na moji drahou otčimku a mě spouštějí tam za mořem, kteří byli a jsou utlačováni surovými Maďary a i to mě srovnává s našimi. Když by jim tam v brzkou zaslala hvězdu svabody, S. krajanův pozdravem zůstávám váš A. Suchánek.

ARTHUR, NEBR., 5. srpna 1917. Čtená redakce "Pokrok"! Zaslám vám za besedky vřábce několikrát těchto radků ve vašem ot. listě. — Nalozeno posílá nový obnos, z kterého \$1.00 posílám jako předplacení na "Dejní a Nedejní Pokrok" a dále 40 centů Českému Národnímu Společnosti. Besedky se vás ale na západě více, letošní mraha velkou není příliš velká, neboť snesly se nad zdejším krajem po dvakrát kroupy, jež znamených škod natropily, několi kukurice a brambory se po té ž. velmi nešťastně značně zleply a zvláště brambor lze očekávat hod. má. Kukurice byla značně spouštěna, jinak ale vcelk. má dosti vřábce, by a pěkně roste, takže hodnota vřábce se záhy zvýší, bude i kukurice dosti. Druhdy obilí však kroupy velmi poškodily, takže z umohu očekávám. — Bne 31. červenec přehnal se velký liják, provázený strašlivou vichřicí, jež na mnoha místech rozmetla stavení, stáje a kurky tak, že z toho pouhé tři-čty zůstaly. Mimo to bylo pohřbeno mnoho kusů drábež, jako šopka, krut a kachen; též několi větráků bylo porušeno a rosbito; vůbec velkých škod bylo zde spůsobeno.

Místy též kroupy padaly a na mnohých místech kukurice zničily. Musím se zmínit, že velmi rád čtu zprávy z okolí Burwell, Nebr., které tak pěkně tamní p. Frank Mašín podává. Čtený příteli, Mašín, budete-li dopis tento číst, přijímáte tudíž vy i celá vaše rodina srdečný můj pozdrav a jen často dopisujte, ježto zprávy z Burwell, bývalého mého domova, velice mne zajímají. Dlouho se též zmiňte, že ze zdejšního okresu byli mezi jinými též vylosováni tři krajané a sice mezi prvními Jan Šibal ml., Jos. R. Trábl a Jan Dána. Se srdečným pozdravem na všechny čtenáře, čtenářky, jakož i personál "Pokroku", zůstanám se vřábce vřábce — Jan Šibal.

FUTELLE, COLO., 8. srpna '17. Jedno nám je potřebné! — Potřebné jest nám, Slovanům jedno, totiž, abychom vzhledem na všeobecné zájmy byli za jedno — jedno myslí, jednovolní. Kdo má oči k vidění, vidí, a kdo má uši k slyšení, slyší, že slovanští myslitelé, myslitelka osvobození slovanů národu, tolik otrásla světem, že nebudou, nemohou býti vyloveni z programu světové politiky, aniž by nebyla uskutečněna. Hlavně zde o osvobodě slovanů národu, ač víme, že i státníci mládež osvobodě "malých" národu. Rozumí se zde nejen Slované, ale zároveň Belgijci, Armény, Rumuné a snad i Albánce, dále Itálie a v. Slesvig-Holštýnsku Dány. Na jiné evropské národy se to vztahovat nemůže, neboť řekavé jsou dávno svobodní, Maďary jsou právě zvrhými utlačovateli, jinými, Turci podobně. To jest barokem a maďarskou vzpurností třeba jest vypravit do hranice přirozených o rovnoprávnosti. Nuž, když postavíme na základy z jedné strany my požadavky, bez kterých vyplnění světová vojna ne mohla by být považována za definitivně skončenou a které Slovanů nezvratně dle práva patří, a z druhé strany přivádí požadavky těch jiných národu, tedy vidí, že v zájmu na straně slovanů je tak těžká, že otázka osvobození národu musí se provést hlavně v slovanstev smyslu a směru. Právě — a z ten výraz "malé národy" vzhledem na Slované potřebuje trochu bližšího určení. 20 millionů Ruskoslovánů (zde zahrnují jsou též i Bulharé, 5 mil., 27 millionů Poláků a 4 mil. Čechů, Slováků a haličských i uherských Rusů, otroctvích vládní) a 17 millionů, tento velký počet Slovanů nemohou jednoduše stavět do třídy "malých národu", neboť tato část Slovanů má něco sedmi millionů více než celá Francie a o sedmi million více, než je vřábce domácího obyvatelstva Velké Británie. Nuž a proč — tisíc hrozdí do toho — nemohou čelit Francii neb Velkou Británii, někde přirovnávají k malým národům. — Ale slovanové oprávněně požadavky mají i hlubší kořeny. Země, obývané Slované v Evropě, má národ nezabral od jiných nějakým zbroj. ním, násilím, země ty Slované spravedlivě, vzdělání z divočin a pu. stin vesměs honěnými prací více než tisíc let. Země ty musili se po tohu čas hrábiti před zbroj. ním, vypady Avarů Hunů, Tatarů, Turků a Maďarů, Evropský západ nemůžeme zapomenouti, a když by sta. pinné, máme um před očima, že Slované to byli, kteří svůj kraj po těžké dlouhé věky ochrá. nili Francii, Belgii, snad i Velkou Británii, ale především "Germanii" před záplavou divokých hord. avských. Pravda, že při tom Slovanstvo musilo utrpět újmy a ho. spálenství, tak i kulturním vý. vřábce a to v nepohodlném směřu. Ale právě proto, záslaha přirozeného práva vyžaduje, aby Slovanstvo na svůj vývěk půdě ve svém volném vývoji nebylo více nřle. ně — obmezované otrokářskými, germánskými hordy. Neboť byli by nřle ně obmezovali, ba našli. k dalšímu otroctví odsouzené, jestli že by Slovanstvo přijalo i myšlenku tak zvaně "úplně samo. státnosti, prostě neodvislosti jed. ním kmeně od druhého". Neb. by to nebylo jinaké, než jako ř. bějsky přehnaně neukutečnění z. nřleho francouzského Ludvíka XI., mu připisovaného, jinak ve skutečnosti bezohledně rakouské. ní a německými vladaři provádě. ného hesla "Divide et impera!" — "Děl a panuj!" Jen sobě představitel z jihu a severozápad. ní Slovanstvo, rozdrobené na pět

území, jeden od druhého úplně neodvislých, úplně samostatných států a státek, každý se svým zvláštním státním i občanským zákonem, svým zeleznicím, poštami, armádami, četnicí a jinými obchodními smlouvami! Jaké by to byl vývoj, jaký pokrok! Ustavěné vyjednávané, závazky, překážky, přehmaty se strany hli veliké tíživosti a malých cílů, velkých nároků, ale malých prostředků! A v tře je v bodu jednotná zákernická intrika. kánská Germánia! Ta by se z takové samostatnosti nejlépe těšila! Naproti také politice jest by bylo moudřejší podělit severozápadní a jižní slovancké kraje na nějakých patnáct gubernií se svojí samosprávou každá, ale společnými státními ustanoveními, zákony a paragrafy, neb jak jinak pomenujeme ony výstřední dohody, vztahující se na příslušný jednotný společenství útvary, čili jak pravý význam slova stát značí: aby všech těchto patnáct župm neb gubernií, konečně a vřábce jed. ním a jedno "Centrum", to jest federálního svazu. "Hej!" ozve se některý politik — vždyť my ovšem chceme být samostatnými, ale při tom spojenými smlouvami v jednom federál. ním svazku! Tedy federální svazek! No, to je už něco jiného. I my Slované jsme za svo. bodu, za samostatnost, za sebe. osvobodění. Ale to ovšem se musí dít a hlavně především spočívá na pevných základech "Všedob. ní Jednoty", nikoli jednoty jen. pořádku hlásané, alež také, která se bude jevit i ve společných ustanoveních, a která bude mít "svou hlavu". Rozumí se, že to hlavou, tím náčelníkem musí být i jediné může být ten Slovan. ský národ, který i počtem je sám o sobě trojnásobně silnější, než všichni ostatní členové něho slo. vanického velkónárodu a který zá. vřábce obětoval nejvíce krve, ma. jetku i práce za slovanckou vř. bce. Tedy národ ruský! Totéž má každ. ý Slovan bez rozdílu vidět! Tímto odporující reči jsou více než. ně v celku nesmyslnými. "Slo. vancké Nář. Noviny". V něm. M. J. Podhorák.

BESSEMER, COLO., 6. srpna 1917. (Pokračování.) Když byl Jozef se svým referátem hotov, pak začal Matyáš vyprávěti běž. né příběhy a zkušenosti, řka: "Pohodly při tom pravěly na zad, a už držel jakýsi listek papíru: "Proč někdy dva odvolí mě o svůj známý společník Stevo O. veskovic a mezi jiným pravil: "No, jestli asi čtyři šifry budu pracovat a to jest vše". Já na to odvětil: "Nu a jak to myslíš, vždyť nerozumím Ti. Kam půjdeš?" On: "Jin, což nevíš, m. vojnu... Vlastně teprve máme 10 minut k odvodu. Nu, ale já to mám skoro jisté, že mě tam skřip. nou." Po té vyšel z kapsy kaba. tu místní vydání anglického čas. pisu "Journal", z něhož četl mi pocta známějšího hochu s pří. pomkou, že asi toho o omoh znám. četl hlubně tato jména: J. Sla. van, I. Matouš, M. Zakrajšek, M. Mistavice, J. Polovina, J. Šimončí. C. Bokavce, M. Stepančí, F. Ho. rák, Joz. Krpantič, Jozef Burko. vic, V. Roz. M. Jelenčí, L. Lep. kovics, Leo. Kozubčí, Alex. Koval. sky, Chas. Zobeč, a mávnou ru. kou Oveskovic di. Když by to vř. abělo, umno to pak, jak znám, mnoho našich hochů dalo se na. verbovat dobrovolně do místního batalionu, když byl tento zle ur. gánován. A právě uplynul by tisíce, ubíraje se z práce, sošel jsem se s přítelem Janem Re. borrem, jenž celý dvěřit, vypra. věl mi ve vývozech pokračuje Matyáš — a jedné veselé příhodě. která se udála s vojáky hochy a čtení. hochy, tuhle zrovna na Bessemer. To pry byl shon po. čitli North, polovají v klavky bě. ha. li jako posedli, automobilu rychle. třel se sem i tam ubíhající, voj. ák a zvláštního publika vřábce. plně. Jářku, uběhl si Rohot. se vyvleček, co se jenom státi mo. hlo! Ale když slovak se porad. uano anglicky nedumoval, tak ani jsem nevěděl, co tuho příčina byla, až příjdu šbnu společník Ondřejský ptá se mne: "A vřábce se zde sběhlo? Hu, veselá vě. ra příhoda. Byl večer — vedla se několi hochů s děvčaty — byli "naš", Slované — a děvčata, ro. sání se, že zase Slovačky. Já to ani správně neobápu, ale podle, jak jsem to slyšel vyprávět — tak teď stálo, co jest před nedávem

bylo vzácností uvidět vojáka, nyní ale chodí večer — ve dne v hloučcích a chumáčích ubírem jen se to hemží tím jejich výstředím. řekám oblékem; ano, vyjímá se v. té chumáčeni publika a tedy zmínění naši hochy s děvčaty ved. li se a mířili do theatru, když v. tom se strčili a četou hochů — vo. jáku, který jim pry měli omá dě. vřábce odtrhnout čili odezít — dle. všeho divoké musilo být více; jed. na z nich měla pry hochu již v. theatru, kabežto s dotčeným měla smlouvu se sejit. A právě ta se pry mým vojákem vysmekla a rovnou pádila do theatru, kdež. celá ostrašená dombouva to svému kamarádovi, že co se právě sbě. hlo na ulici. Hrdina ten nečekal a strelbitě vyrazil ven; kdež nalezl své kamarády, kteří hrozivě po. blížili na omou hloučcích vojáku, ale báli se co začít, hodným pěstmi, Francie, ale statný hoch, asi 23. let stáří, takto strojujence zaměst. náním v civilu a jinak vřábce povahy, dodal hochům kuráže, řka: "Takovým hochům neče. se dělat, dají se na vojnu a my abychom se dělali na ně a pak nám. jestli budou násilím odvádět na. šeho národu děvčata! Necht' si je namířiti pěstmi! Na to ve. led. hrer, hoch, na ně! My se vypra. díme s nimi hned!" A už jak to. oňže tak hlava ne hlava. Kamarád byl ten, že dva ho. ší vojáci byli důkladně poraženi, aniž by bylo jim třeba jít tře. ním na výhledem frontu, kdeš v. E. vřábce tak že ambulance je pak odvezla do nemocnice. Já jsem vyprávějího vyslechnul s klidem a ovšem se i tomu zasmál. "Ale slyšel jste," pokračuje Matyáš, "jak tedy dule na Bravých před. třem asi třidny dva vojini byli u. staveni státi na stráži, to jest hájiti most, jenž se klene přes ř. ku Arkansas a když jsem se k ob. mu ubíral, sám jsem viděl a též m. které z nich kamarádu jsem ča. sta trondlivě kritizoval slyšel — jako to pry jsou vojáci — to je nějaká stráž, tam se naculovují s. dívkami, které tam samy — když. ne jedna, tož dvě, tři — přijou a pak se spokojeně baví. Onchly jsem tam při tom mostě byl s Ond. řejským a p. Nováka v "Pool. hale" (Nováky mají tady již hezkou divýnu) a on tak hrabe. me, kollega Ondřejský každým t. měm okamžikem, pohledne okem. ven a na ty vojny vždy se krad. — to je disciplína, to je nějaká. kážení! Nastrojají je do voj. ných kůbů, hochy pak chodí jako. rozhlápní a vývěk rádný se jim nepostarájí! Nebo, jako tady ti. to mi tom mostě," a Nováky, je. vyhlížela oknem, praví: "Ten. koukejte na toho vojáka — jen. má rasy, těch devět co má kol. sebe," pak mě zasvěcoval kol. lež, jak to bylo za těch časů, když on byl doma kaprálem na. vojny. Nu, ale co chce vlastně. říci, neb pry to povídám, jest o. kolmost vzrušující, že, jak vřábce jsem jisté znám, dva vojini na. nom mostě službu strážu umí, je. dle na jedné a druhý na profes. si straně mostu. Je tomu asi tři. tydny, co jednoho rána ten jeden. byl tím nábozem zabít a neví se. do. hodně, až ten druhý, ja zvě. dav, proč že ten kamaráda neví. di se a nalezl jej sedět na ně. kých sehnávkách, kabež asi doty. čeným, pak přišel nějaký zly. divoký a z neustá dle známé ude. řil jej po zlosti a jeť tak upsal tu. věky. Hned se rozhlásila po. čit. leu město, že to nejspíše nějaký. kánský přívrženec udělal, proto. že zde, jak se oběa přiblížili, to. to. nejspíše Němce provedl, proto. ostatně k. ity — a zde Něm. c. somo a omě vesem ani nemá. p. dle, abych je odloval, ale za. hradu by naproti tomu bylo, aby. na náš národ, vřábce na nás Slo. vany, nebyla vrhána se strany A. meričanů karající slova v mhu. divoké případech a pověsání ve. s. leu budine setrvávaj v proná. sání kritiky vůči vojínům této země, kteří nemohou se hnanout takou. vzornou akázemostí, jako voj. ni militaristických států Evropy. A. potom přílišná disciplína taky. ně. kdy není praktickou a rozum. ním taktikou. — Ostatně toho jen. tak. nímehodou jsem vzpomněl — možná též dost, že i z nás někte. rému bude dána příležitost, nebo. nutnost býti vojákem; to proto, že. jsme pořá dle nového vydání 61. ústavy, jež zachvátila i tuto zem. My zase a doum rekruti. No, ale. přikročíme ku dalšímu bodu" — (Přítě pokračování.) M. Šardický.

PODOBNOST. Napol Henri Barbusse. — Přelo. žil F. Štípek. Stojí na práhu mohutné brá. ny, hleděla, jak slunce oblévá zla. tem ulici do Tison. Byla vrátnou. městské pohodnice. Obložej její byl hrnatý, bledý a suchý jak úradní vyhláška. — Jsom hluchá k ječení psů, jichž se používá oho do poledne v. laboratoři Thiercelinové, součásti lékařské fakulty, ale spojené s. h. lousáním pohodnice, vřábce poma. la do své lože, aby pohladila svou. kočku Rogron. Pa osátěš na Severní dráze, při němž byl Charles Grandu u. sorem, byl jeho vřábce ze zvláštní. přízně udělen jeho titul a úrad, i. stala se sama vrátnou pohodnice. hlavního města. Kozula se vřábce. h. lousání své povinnosti, dů. ležitě jí rozvřetením správy. — N. — V dřívějších dobách, když se tu. nřabovala se svým manželem po. návratu ze svatební cesty do Tré. povertu, nemohla se ubrániti bolest. ním dojmům nad smutným vřábce. h. lousáním psů, kteří přichá. zeli do toho dvora. Stávalo se jí. dokonce, že zavírala oči, když jim. byli odně každý čtvrtek vyvě. ze ní na vozíku ztuhlí a jako vřábce. ní, nebo když skákali plni nadě. jí, jsouce odváděni na provizku. sluhou laboratoře. A tady si ze. epřívála ně, když se v laboratoři. ozývaly hrzné zvuky jako dě. ský krik a při tom bylo slyšet. smích studentů. Ale Grandu jí dokazoval, že je. nutné, aby zřícení lapali hladu. zvěřata, která jsou veřejným ne. bezpečím, a že je neměně nutno. ve všeobecném zájmu, aby je lé. kaři mohli za živo otvíratí a diviti. se do nich. Vysvětloval jí — a byl to hez. ký muž, že konečně pochopila —. že to vřábce nejsou obyčejná zvě. řata, nřabz vezmové, dopadení při. nepravosti, při vzpomně proťi zá. konu a ostatně bezejmenní. A nyní. nebyla již schopna věnovati zá. jem odsouzeným zvířatům. Mřívála z celého srdce svou. kočku Rogron, i mazlila se s ní, jak. jen mohla. Vrátilší se do své lo. že, šla k modré podušce, na. tíž. kočka spávala. Aeh! zvolala polekaně, zved. nuví ruce. Na podušce, prohlášené jako. hřídlo, byly dvě Roufony, nebo. vlastně vedle Roufony ležela jiná. kočka, která se zdála jejím stě. nem, protože byla celá ředa, dro. bů a ležela těsně vedle ní. Bre! zabrněla paníčka, pro. hláje se z leknutí. Nebylo arci nesnadno pochopi. ti, cošty hrbet a odřená kůže, ly. šla jako stará rukavice, prozra. čavaly uprchlíka z obecního kle. ču. Hulajíc, pokročila od kouta. kde stálo koště. Leť s tom okamžiku Roufony se. vřábce na modré podušce a shr. b. le hrbet, a druhá kočka rovněž. vřábce i prohodla střež. zříd. Oba jejího ocsy se vzpřímily stej. ně rovně a kočky jaly se sou. řas. ně mňokavě temným, jako hub. ským hlásem. A tu poprvé ve svém životě ú. činkem této podivuhodné podob. nosti podybů byla žena poznala, že přes různé zevnějšok jsou si. vřábce kočky na světě velmi pří. bližny. Nemě mezi těmi, které. jsou stále laskány, a těmi, které. se chytají, aby byly usmrceny, ta. křívou rozdílu, jak se vysílí. Ano, třeba je Roufony vykřeme. ní a obrostla nadherou sestř. — kabežto druhá je vychřila a speli. chaun — a je ještě mladá a má. ocas jako prutek, chápala. že není skutečného důvodu, proč. by jedná měla býti šťastna a dru. há nřevna, i mimovolně nřyslila. na jakous vřábce, nekmenou. rodinu. Znamčila se, nevědomě ještě. dohře, on jí to chytá. Ale spo. zrovnavši oknem na dvore stuhu. z laboratoře Quillebeuf, jenž bě. zet ke hraně, máváje rukama, vřábce. odhodlaně vyhublého uprchlí. ka a strčila ho pod podušku. Po. tom se postavila přede dvře, jed. naje hrdinsky a neurčitěho po. pudu. Quillebeuf přiběhl ke vřábce. Byl šerový a mával provázkem. — Je zde? tázal se chvatně. — Kdo? reptala se vrátná. — Ta kočka — zvolal muž. —

Ta kočka. — Jaká kočka? — otázala se, neohavně brvon. — Vřábce sem, potvorn — vy. kládal Quillebeuf zoufale. — Še. dila kočka. Viděla jste ji, že a. no? K neobyčejným klidem paní. Granduová, svědomitě služebnice, která se nikdy neprohřešila vřábce. rech služby, sevrkla trochu ruce. na své zřábce a odpovíděla: — Ne. — Nad to ještě zavřítela záporně. hlavou a dodala: Zaslou kočku jsem nezahlé. dila. Muž neskrýval svůj úžas: — Ale přece, jak pak! — ko. kta! — Vykouzla mi z rakou, o. hřábce. Frak! ... Ale běžela na. tuto stranu ... Snad jste si ne. vřábce, že zaběhla k vám. Třeba. je někde pod nábytkem a dělá si. z nás blázny. Povídám se, dovo. lite! Mřívála klidným hlásem. Př. mňábala se všemožně, aby zachova. la prostý, přirozený výraz. Ko. nala podobně hrdinství jako ženy, které druhy skrývají podezřel. ědí a dovědly vřábce rozruženým. stihatelům zachováti zdánlivý. klid. — Chcete-li vejřiti, vejřete ... Ale je to nadarmo. Muž vřábce, trváje na své do. mňábce. Odstopila stranou. Muž. natáhl krk, trhlul sebou, zadřel. muv kočku, ale hned na to pokr. yřil rameny, vřábce, že to není jeho. uprchlík, nřabz Roufony, sedící na. židli. Ohlížel se na pravo a na. levo, mřouraje očima. Díval se. na postel i na modrou podušku,. utkvěl na ni pohledem vřábce, dvě vřábce. Bže, nic se nepo. hnuho. Stála tu s obličejem bledým a. bezejřabým jako ciferník na. hodiněch. Muž huboval, shřábce se, aby. se podíval pod nábytek. V tom. okamžiku si uvědomila, do jakého. nebezpečí se vydává! — a div. ne. odlehla. Vřabčila se však, jen. trochu odkaslavši. Quillebeuf řekl: — Neří tu. — Byl to člověk slabé povahy. U. činil zoufalý posunek, udeřil se. pěstí do hlavy a jal se zřábce, jak. ho osud pronásleduje. Ted. mu pan ještě nadá pitomec, až se. vřábce s provázkem "přiznám". Prohodil odklivě slovo, omřu. čil se proto a pak odešel, taha. je mesněle nohy a shrbiv zála, na. nichž se dumly záhyby jeho bluzu. — Paní Granduová klela na židli, vřábcepaná, těžce oddychuje i. chvěje se při pomýšlení, že poprvé — a jak! — porušila nejz. ákladnější a nejsvětější povinnost. vrátné v pohodnici. Po několika minutách řekla si. odhodlaně: "hu" a vřábce. Šla k posteli trochu vřábce, jak. by byla pila dobré víno. V. zroudle, zasnouzené do skříně, se. viděla špatně, neboť měla oči za. mžene jako v první době svého. smutku. Zvedla modrou podušku. Ko. čka utřvaná a vysleňná, zřábce le. žeti. Jenom k ní pozvedla svou. ananou útvárou hlavu s vřábce. očima, a nichž mřívála její duše. Pohladila ji něžně i čitla, jak. jí bije srdce. Sklonila se k ní. šťastně, že zachvátila ubohou by. tost. Neuvěřuje zatím, jak ne. snadno bude tajně u sebe chova. ti tuto uprchlou odsouzenou, hle. děla na ní matersky, neboť jí. d. řábce zřábce. Zakázané tance. — I čteními. za. pětáními byly v Čechách zaká. zány různé tance francouzského. a ita. lského původu, takže letošní maso. pust, tak skromný na tance, byl. ještě značně přisřten rakouskou. politikou pruderií. Zakázané tance. parfiské "taugo" a italská "ta. ranti-lla". Rakouské úřady jsou. nevinnost svých občanů. Na po. řábce války s Itálií zakázaly na. př. na jidelech řístých název "i. tabkó makarony". Trafiky pro invalidy propůjčují. se již dnes. Pražské vojenské. vřábce vřábce vypisuje na ně uravou. smutě, vřábce udává "Zásloti. prostě kůlka obsahující údaje o. arandní, hodnosti, jména. K do. sazení tabátní trafiky opravňuje: "Čplná nebo řábce stráž jed. nímho či několika řábce (nejm. ně. nřab nebo ruky)". Je to dosti. problematické, strati nejmo. ně. nřab nebo ruku pro Rakousko a do. stat za to trafiku. ?

... (Continuation of the text from the previous page, partially cut off)